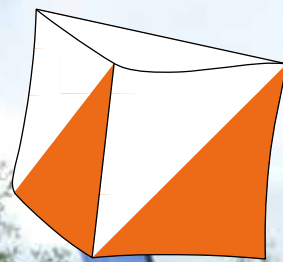

Luffarkavlen

Nummer 1 2024

Skogsluffarnas orienteringsklubb

25manna i Lida

Ungdomsserien

"Fikonspråk"

Olympiadagen

Samtal med Lars Mongård

Innehåll

LEDARE 2

10MILA och KALENDER 3

O-RINGEN I ÅRE 4-5

TÄLTLÄGRET 6-7

25MANNA I LIDA 8-9

SAMTAL MED LASSE 10

SKINKLOPPET 11

U-SERIEFINAL 12-13

FIXARDAG I BROTORP 14-15

PLANERINGSDAG 16-17

"FIKONSPRÅK" 18

BLOTET 19

FORTSÄTTNINGSKURS 20

NYBÖRJARKURS 21

OLYMPIADAGEN 22

HANDIKAPPLOPPET 23

CAFÉ BROTORP 24

ANNONSER 25

BROTORP TRAILRUN 26

DALADUBBELN 27

Redaktion

Tommy Ljusenius, Britt-Marie Skog
Hanna Åstrand

Har du synpunkter på innehållet i Luffarkavlen, hör av dig till redaktionen via brittis.skog@gmail.com

Redigering och layout

Göran Andersson
byorientering@gmail.com

Omslagsbild

Omslagsbild: Glada luffare på U-seriefinalen
Foto: Michael Thulin

Tryck

Wasa Grafiska AB - Tryckeri och Dekor,
08-34 95 77, 08-34 95 75

Foto: Michael Thulin.

Orienterare kastar inga bengaler!

Vem är orienteraren?

Det gjordes en sociologisk studie som fick namnet "Vem är orienteraren?" Här finns bara utrymme att relatera några av de viktigaste iakttagelserna och att fundera utifrån det som framkom. Den bild som tydligast framträder är att orienterarna "är en grupp människor som är väletablerade, stabila, sunda och rejäla men samtidigt lite försiktiga". Då är frågan vad man avser med försiktiga? Det kan man väl inte vara om man ska "ge sig ut i ensam strid mot markernas hinder?" Nej, förvisso är det så. "Snarare ska det förstås som ett slags lågmäld eftertänksamhet- kanske om klokhet".

Vore kul om vi blev en bredare folksport!

Ser man till utbildningsnivå visar det sig att de akademiskt utbildade inom orientering är dubbelt så vanliga som i normalbefolkningen och vi är den "mest akademiska" av alla idrotter. Andelen högre tjänstemän är nästan tre gånger så hög som hos normalbefolkningen. Vi framstår alltså som högutbildade och välavlönade och utgör kanske lite av en snobbisport? Det har nämligen visat sig att vi varit dåliga på att rekrytera personer med lägre utbildning och personer med utländsk härkomst. Läser man en resultatlista finner man nästan enbart "Pettersson och Lundström". I Sverige idag har bortåt 20% av befolkningen sina rötter i länder utanför Norden. Många kommer från länder där man saknar skog eller från länder där skogen av varit direkt farlig att vistas i. Det är en angelägen och viktig uppgift för orienteringen att få människor med sådan bakgrund att attraheras av vår sport. Det är olyckligt att vi hittills lyckats dåligt med detta. Det är inget som vi har anledning att slå oss för bröstet för. Här behövs förnyade ansträngningar både på förbunds- och klubbnivå. Det skulle vara kul om vi vore en bredare folksport, som t ex fotboll, med rekrytering från alla samhällsgrupper. Å andra sidan brottas vi inte alls med de sociala problem som tyvärr finns där. I orientering händer det inte att man börjar kasta bengaler på varandra mellan klubbarna om någon klubb får stryk i en budkavle. Vi är san-

Ledare

sade och laglydiga medborgare över lag. Kan det utgöra ett gott skäl till att få sina barn att fortsätta som orienterare?

Orientering en familjesport!

Något som framgår är att vi är en "familjesport". Barn börjar ofta orientera för att föräldrarna gör det. Å andra sidan kan det vara tvärt om. Föräldrar blir intresserade, när barnen börjar orientera. Det är ganska vanligt att de fortsätter att orientera även om deras barn slutar. Vissa kritiker säger dock att ungdomar inte tycker att det är "ballt" att åka och orientera tillsammans med mamma och pappa, farfar och farmor. Vem vet?

Vi arrangerar våra egna tävlingar!

Det som är speciellt för orientering är att vi arrangerar våra egna tävlingar och själva ställer i ordning vår idrottsplats. Vi ritat kartor, lägger banor, sätter ut kontroller, programmerar datorer, bygger upp ett tävlingscentrum etcetera. Detta förekommer såvitt jag vet knappast i någon annan idrott. En fotbollsspelare kommer t ex till en fotbollsplan där planen är kritad, näten uppspända, omklädningsrummen upplåsta och varma och med domare, som förbundet utsett, som blåser i pipan. Vi måste däremot ha en kompetens inom klubbarna, där vi behärskar allt som krävs för att vi ska kunna tävla i orientering. Det innebär att vi som medlemmar i en orienteringsklubb måste engagera oss på ett helt annat sätt än vad som krävs inom de allra flesta av idrotter. Som förälder till en orienterare måste man t ex vara beredd att hjälpa till när klubben arrangerar tävling. Man måste även ha medlemmar som vill förkovra sig inom det som krävs för att träna ungdomar och för att arrangera tävlingar. Om detta inte fungerar, så dör sporten.

En utmaning!

Detta är ett dilemma i en tid där många är beredda att dra sitt kort och betala för att någon annan gör jobbet. Inom orienteringen har vi inga biljettintäkter eller kommunala bidrag, som gör att vi kan avlöna andra som gör jobbet. Vi är hänvisade till att göra det själva. Detta är i sanning en utmaning! Är du beredd att hjälpa till att ta den utmaningen, på det sätt som du har möjlighet att göra detta? Vi har en åldersstruktur som gör att de som kan orientering i grunden börjar bli ganska till åren. Vi har ingen ålderspyramid utan snarare ett "ålderstimglas". Det innebär att yngre vuxna medlemmar behöver engagera sig inom träning, tävlingsarrangemang, vävfelgräddning och skötsel av Brotorp, om vi ska ha en bra framtid som orienteringsklubb.

/Tommy Ljusenius, ordförande

10MILA i Nynäshamn 2024

Vi arrangerar 10MILA igen!

Skogsluffare!

Snart kommer en av Sveriges största tävlingar att gå i vår närhet, och vi får vara med och arrangera!

Ett arrangemang som tar oss till tidigare tävlingsplatser med stora och fina minnen. Våren 2018 ansvarade Skogsluffarnas OK, som en av tre klubbar, för allt skogsarbete och banläggning. Genomförandet prisades som fantastiskt och gav många fina minnen. Större delen av klubben var delaktiga i någon form. Vi minns Tommy Ljusenius, Mats Björkman och Magnus Falkenström för sina fina insatser med banorna. Ulf Ranhed och Hans Rosén för skogsförberedelser och självklart Brittis för understödet under genomförandet. Vi minns otaliga ledare och föräldrar som hjälpte till ute i skogen.

Evenemanget jag talar om är 10MILA som gick vid Kvarnängens IP utanför Nynäshamn en kylig och fin helg i början av maj 2018.

4-5 maj

Första helgen i maj 2024 kommer vi att vara tillbaka i Nynäshamn med en ny upplaga av 10MILA. En tävling som även ungdomarna kan springa. Denna gång ska vi också arbeta i de fina skogarna i närheten av Nynäshamn, men bara till del. Vi kommer att vara kontrollvakter till ungdomstävlingen samt bemanna med personal i de starter som ska vara under dygnet. Huvudansvar

för skogen åvilar IFK Enskede med oss som hjälp.

Behov av funktionärer

Vi kommer behöva ca 45-50 personer som i par kan vara kontrollvakter under lördagens ungdomstävling. Kontrollvakterna kommer behöva arbeta två och två och där minst en har någon kunskap om orientering. Ett ypperligt tillfälle att på nära håll känna av tävlingsatmosfären.

Där till kommer vi behöva ca 15 personer som stöttar vid de 5 starter som kommer att användas. Starterna är Ungdomsstarten, Damstarten, 10-milastarten samt omstart Dam och 10-MILA. Här kommer det behövas personal under hela lördagsdygnet och del av natten till söndag.

Var med och skapa nya fina minnen från Nynäshamns skogar och anmäl er till någon av uppgifterna.

/Tomas Eklund

tomas eklund@skogsluffarna.se

Fakta

10MILA 2024, 4-5 maj

Arena: Kvarnängens IP, Nynäshamn

Ungdomskavlen: start 14.00, mål ca 15.30

Damkavlen: start 21.15, mål ca 09.30

Herrkavlen: start 17.30, mål ca 06.30

Kalender

Januari

9 Vårens tisdagsträningar startar
17 Stockholm By Night*
25-28 Skidläger i Orsa Grönklitt

Februari

3-4 Café Brotorp öppnar
3-4 Stockholm Indoor Cup
25 Vinterserien*
v 9 Café Brotorp öppet under sportlovsveckan

Mars

11 Skogsluffarnas Årsmöte
13 Stockholm By Night, Final
17 StOF:s 13-14 träff för ungdomar
19 Träningsstart för ungdomar
23-24 Ungdomsläger i samband med Måsenstafetten, Nyköping

April

5 Grymnatta
6 Naturpasspremiär*, Naturpassloppet i Brotorp, Busluffarna startar
7 Café Brotorp stänger för säsongen
11 Nybörjarkurs för vuxna startar
17 Luffartjernas Våryra
20 KM medeldistans och Skogsluffarnas 90-årsjubileum
23 KM terränglöpning vid Brotorp
27 Prova-på orientering startar i Brotorp
27-28 Järla Orientering, lång och medel

Maj

1 IFK Lidingös långdistans
4-5 10MILA, Nynäshamn*
7 Ungdomsserien, kretstävling
15 Stockholm City Cup #1
22 Stockholm City Cup #2
29 Stockholm City Cup #3

Juni

1-2 StOF:s sommarläger*
5 DM sprint
6-9 ÖSA-träffen i Hälsingland
15 Brostugedagen, säsongsavslutning

Juli

1-3 Ravinens trekvällars, lång & medel
6-7 Gotlands 2-dagars
9-11 Gotlands 3-dagars
21-27 O-Ringen, Oskarshamn

*Skogsluffarna arrangerar/medarrangör

För information om nationella tävlingar och natttävlingar hänvisas till kalendarier på hemsidan eller tävlingskalendern i even-tor. För att vara på säkra sidan, kolla alltid datum i aktivitetskalendern på hemsidan:

www.skogsluffarna.se

Första gången! NTNUI vann 10MILA 2023 i Skellefteå. Foto: Michael Thulin.

O-Ringen

O-Ringen i Åre 2023

I slutet av juli var det O-Ringen i Åre, en 5-dagars tävling som beskrivs som världens största orienteringsäventyr. I år var det över 15 000 deltagare. För vår familj var det vår första O-Ringen men för flera i klubben var det en av många.

Tävlingarna var utspridda och de första två dagarna var vi i Trillevallen. En av dagarna var banorna uppe på kalfjället och en av kontrollerna var O-Ringens högst belägna kontroll genom tiderna på 1025 meter över havet.

Tredje etappen var vid Järpen och sista två dagarna var i Ånn. För en relativt ny orienterare som jag, som dessutom nästan bara sprungit i skogarna hemma, var jag ovan vid att de bästa ledstängerna var myrmarkerna.

Det var spännande att springa i nya miljöer och varje dag bjöd på olika terräng. Generellt var det få stigar, mycket sankt, kalhyggen och tät skog. Sällan har jag skådat så mycket lera som vissa av dagarna.

Vädret var verkligen som man kan förvänta sig i fjällen, det var strålande solsken för att strax efter spöregna, hagla och åska.

Susanna berättade att årets O-Ringen skiljde sig från tidigare med att vi alla bodde så utspritt. Vår familj bodde i på en bondgård i Mörsil, några på campingen, vissa i stugor i Åre och Duved.

På tisdagen var det vilodag och området bjöd på flera spännande alternativ att göra. Vi cyklade stigcykling i Björnen, vilket vi senare insåg kanske inte var bästa vilan för benen men var väldigt skoj!

Från oss Skogsluffare så var vi ett 15-tal vuxna och 7 barn som deltog. Lars Mongård fixade fina tältplatser till klubbältet där vi kunde skydda oss från skurarna.

Elin Hardell vann totalsegern i D35 Motion. Vilgot Åstrand och Johan Hardell kom båda bland 30 bästa i sina klasser.

Susanna Öst var sjuk första dagarna men gjorde fantastiska lopp på de sista två etapperna och kom 21:a i D45 Kort på sista tävlingen.

En av de största segrarna för mig var när son Sixten som inte alls ville orientera i sommar sa att det var skoj efter tävlingarna och att han ville gå på discot nästa år. Så det betyder kanske att det blir fler O-Ringen för oss!

Text och foto: Hanna Åstrand

Vackert med alla klubbflaggor.

Sixten Ottosson, Vilgot och Sixten Åstrand hejar på Susanna Öst vid målgången

Till tävling gick det bussar från satellitparkeringarna.

Årefjällen från sin bästa sida! Foto: Niclas Lidström

Köerna var både många och långa under O-Ringen!

Höstsäsongstart med tältläger vid Brotorp

Lördag 25 augusti slogs tälten upp igen vid Brotorp, det var dags för den årliga säsongsupptakten för klubbens barngrupper. I år deltog 59 barn och 49 föräldrar.

Nu var det tolfte gången det arrangerades tältläger vid Brotorp. Upplägget har förändrats genom åren och genomförs numera med start på fredagkvällen och avslutas med lördagsträning. Det är alltid speciellt när tält efter tält slås upp på gräsmattan vid Brotorp. Till slut är det som att en tältstad uppstått och barnen

springer runt och kikar in hur alla har det.

Det fina med tältlägret är att arbetsbördan fördelas bland föräldrarna och allt rullar på som om det vore intränat. Tror alla tycker det är skönt att få en konkret uppgift. Ett gäng plockade fram tält, bord och stolar, ett annat fixade med grillning och köksbestyr.

Ytterligare andra ordnade med bio (Minionerna) och så det morgonpigga gänget som ställde fram frukost. Och inte minst ledarna som ordnade med reflexbana och lördagsträning.

Lika snabbt som tältstaden uppstod på fredagkvällen, lika snabbt plockas tälten ned på lördagsförmiddagen. Jag brukar dröja mig kvar på slutet, kolla runt litegrann och se att inget glömts kvar. Och när jag står där känns det alltid en smula vemodigt. Får påminna mig själv att så känner jag just för att det har varit kul!

Tack igen för i år!

/Kalle Lindqvist
Foto: Fredrik Ottosson

Natten sänker sig över tältlägret.

Inget tältäger utan grillning.

Alla har inte somnat...

Inte som Hultfredsfestivalen ...men det finns likheter!

I år ställde Skogsluffarna upp med två lag, och vi kom runt med båda lagen! Detta efter ett tufft jobb för tävlingsledningen med Bjarne i spetsen. Vi hade t o m några reserver på plats, vilket kändes tryggt om något skulle hända. Brittis och Karin E servade i tältet, där det som vanligt fanns fika och tid för snack med gamla och nya klubbkompisar. Av 50 deltagare var det sju stycken som var med för första gången och alla klarade sig runt, trots miss vid kartbyten och allt annat som kan hända vid en så stor tävling. Här följer Josefins berättelse om sitt första 25-mannalopp...

Min första association är festival. Jag har aldrig varit på en stor orienteringstävling tidigare, bara deltagit i små snälla klubbarrangemang. 25manna är stort. Och i jämförelse med de platser jag besökt tidigare i mitt liv påminner det mest om Hultfredsfestivalen. De många tälten, regnet, leran, bajamajorna.

Men det visar sig vara ett missförstånd. För människorna här betar sig helt annorlunda. De står i långa köer med lagom avstånd mellan varandra för att gå på toaletten, och ingen behöver vakta dörren för att någon annan kanske välter dasset. Klädkoden är kompatibel med klimatet, och i tälten doftar det av kaffe och nybakt kärleksmums, istället för avslagen folköl och fotsvett.

Så småningom spricker himlen dessutom upp och solen värmer våra nedkylda näsor och medan första sträckan pågår trillar det in alltfler från laget. Det är förstås speciellt att det handlar just om en stafett. Då blir ju varje deltagare ansvarig gentemot de andra.

Även om Skogsluffarna är en snäll klubb och ansvaret tonas ned, anas det i nervig-heten. Både hos ungdomarna som är med för första gången, 11-åringar som ska vara del av laget, och hos oss äldre nybörjare som plötsligt inser vad vi gett oss in i. Vad klubbens erfarna orienterar tänker är svårare att uttröna, de håller masken och peppar.

Jag har bara ett par dagar innan tävling förstätt att jag förväntas ta med egen pinne

och kompass, det har jag tidigare lånat av klubben. Så Susanna Öst, som själv är krasslig, har lånat ut sitt kit till mig. Mycket generöst av henne. Egentligen har jag förstås tänkt köpa en ny fin kompass till mig själv, det har bara inte blivit av ännu.

Den gamla slalombacken där start sker är åter Hultsfred revisited. Leran täcker gräset redan när första startgruppen trampat sig fram till sina positioner. Sen står vi där, en oöverskådlig mängd människor i grälla färger som väntar på just vår inkommande löpare. Jag trodde att orienterare var kända för sin organisationsförmåga, men backen i Lida liknar en konsertpublik framför ett vilt punkband. Löpare kryssar och tränger sig fram mellan människor för att ta sig fram i banan, knuffar sig igenom med glasartad blick, glider mot underlaget och sätter knän och rumpor i lervällingen.

Men i skogen blir det lugnare. De saxade banorna fungerar verkligen, här blir de 8 500 deltagarna utspädda. När jag tar min banas nordligaste kontroll är jag ensam i höstriset, det är både härligt luftigt och aningen oroande. Tänk om jag hamnat utanför kartan?! Men det har jag inte, banorna är bara välplanerade.

I slutskedet är kontrollerna fler och tätare, svårare att navigera till eftersom festivalstämningen återuppstår. Vi trängs. Vi stör varandra, jag blir i alla fall mycket störd av mina medmänniskors vägval, glömmer att tänka logiskt och ha is i magen, blir stressad, springer fel. Skosnörena går upp hela tiden också, till förbannelse. En dåligt övervägd tidsbesparing är att knyta bara en knut när jag justerar dem, det tar för lång tid med dubbel. Mycket dåligt val.

Spurten går via ett duschområde och nu älgar jag och alla omkring på liksom alldeles för snabbt för kartan. Jag har blivit en del av flock och tänker inte längre individuellt, det vill säga, jag är faktiskt inte säker på att jag följer min bana. Men det gör jag. Kastar in kartan i en låda och hittar en ny karta för den jag ska byta av med.

Det är allt lite klurigt med orientering. De här små extra elementen som förhöjer tävlingarna till skattjakt och inte bara navigation. Jag ska byta med Johannes, 11 år. Han går i min sons klass och är taggad till tänderna. Det känns väldigt fint att få vara i samma lag som både honom och en hopper andra på helt olika nivåer. I vilka andra sporter är det ens möjligt?

Känner mig otroligt stolt över mig själv när jag joggar ut från fällan och låter pulsen dämpas. Det gick! Alla kontroller satt! Jag är nöjd med tiden!

Sen tittar jag på min tumme. Där satt det väl en kompass nyss? Som tillhörde Susanna Öst om jag inte minns fel. Det gör det inte längre. Känner mig omedelbart mindre nöjd. Letar i målgången. När skedde detta? När jag knöt skorna? Kastade bort kartan? Älgade fram som en hjärndöd flockvarelse? Oklart.

Jag får gå till pryltälten och köpa en ny. Den är blank och utan repor. Förpackningen känns glatt i handen. Jag önskar att jag hade köpt den till mig själv, men det är dyrt med kompasser. Jag får ta en i taget. Undrar om Susanna Öst kan tänka sig att låna ut sin nya kompass till mig, när det blir dags för tävling nästa gång?

/Josefin Olevik
Foto: Michael Thulin

Ture Johansson

Elis Östborg

Ruben Hård

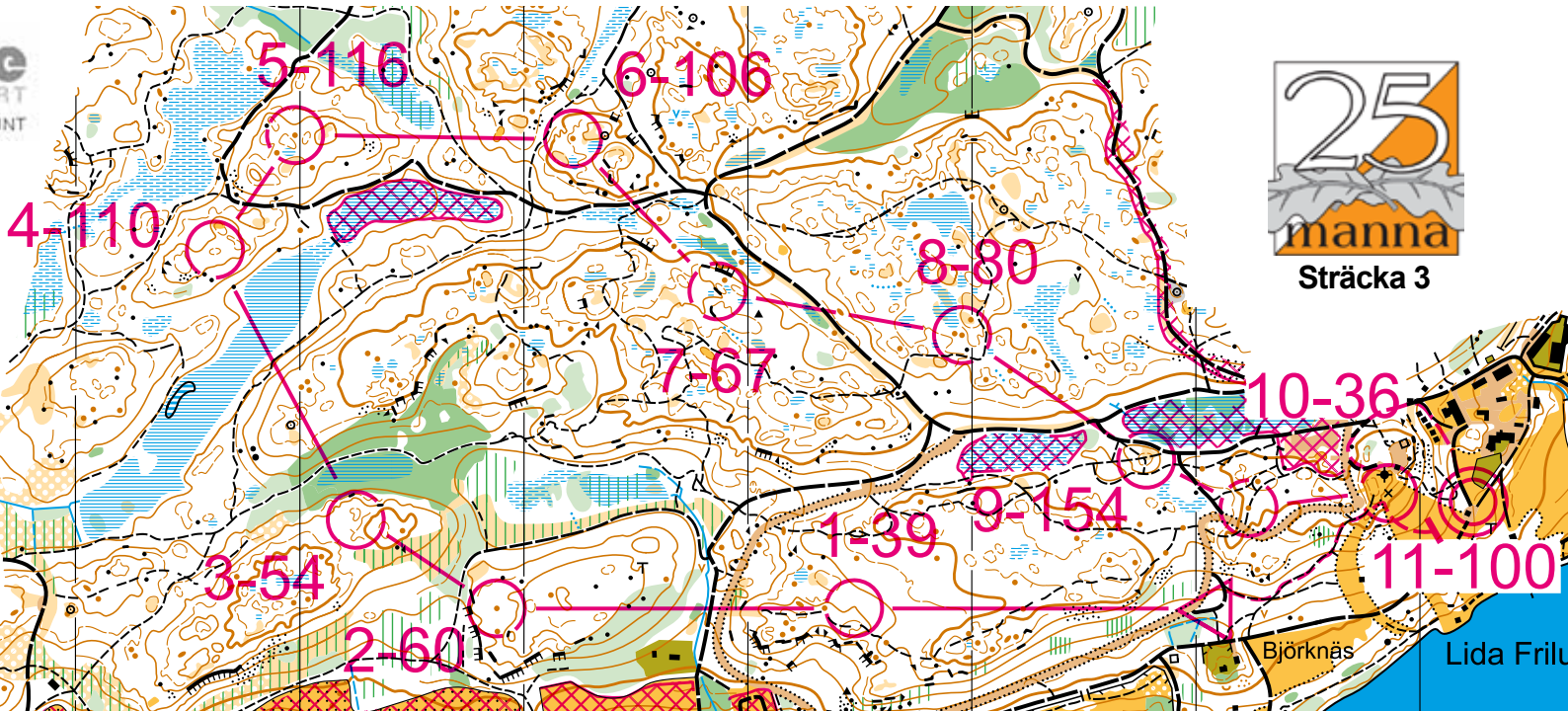
Nöjda tjejer, fr v Ingrid Paulsson, Johanna Dahlin och Anna Mossberg

Melker Carlinger

Jan Stridh bjuder Karin Edström på extra energi!

Josefins bana på 25-manna.

Lars Mongård, mångårig klubbmedlem och eldsjäl

Lars Mongård, klubbmedlem sedan mitten av 90-talet, har du säkert stött på eller hört talas om. Han är en av många Skogsluffare som gör mycket för klubben utan så stora åthävor. Lågmäld och envis med många strängar på sin lyra. Så jag bestämde mig för att intervjua Lasse, och hamnade i soffan i vardagsrummet i radhuset på Letstigen, där Lasse o Agneta bott sedan 80-talet.

Hur kom det sig att du började med orientering?

-Jag jobbade på SL som mekaniker och reparerade tunnelbanetåg vid Skärmarbrink. SL hade en idrottsförening som arrangerade orientering på kvällstid, runt om i länet, och det var jag med på. Sen hade jag en granne, Pelle Stellborn som tipsade om Skogsluffarna.. Vi gick båda med i klubben och Joel, min son var som 14 år och ville prova på orientering hängde också på. Christer Moreu var ungdomsledare och det var en liten grupp ungdomar, 6-7 stycken som var med på träningar o åkte på tävlingar och O-Ringen.

Du är ju ansvarig för Naturpasset, när började det?

-Tillsammans med Ravinen har vi sedan 2002 gjort Naturpasset, det är 50 kontroller som sitter ute i Nackareservatet från början av april till slutet av oktober. Jag har oftast rekat och bestämt kontrollpunkterna och Ola Käberg från Ravinen har hjälpt till med utsättning av hälften av kontrollerna.

Båda klubbarna är ansvariga för försäljning av Naturpasset genom olika försäljningsställen, som t ex Alevalds, Hellasgården, Apoteket i Bagarmossen och Biblioteket i Skarpnäck. Försäljningen av Naturpasset fick ett uppsving under pandemin, men minskade något när pandemin släppte. Men i år är det ändå fler sålda pass än före pandemin, 482 st, en ökning från förra året.

Hur kan du hitta nya kontrollpunkter varje år?

-Jag har en karta där jag varje år ritar in alla nya kontrollpunkter och då kan jag se vita fläckar där det inte har funnits kontroller, så där hittar jag nya kontrollpunkter att använda. 2017 reviderades Nacka-Erstavikskartan, så då fick jag börja om från början eftersom mycket förändrades, ny kurvbild och andra stigar tillkom t ex. Men det är en utmaning varje år, och ändå roligt när det är färdigt.

Det innebär också att det varje år blir nya platser att upptäcka för de som köper Naturpasset.

På Naturpasspremiären, som brukar vara första lördagen i april, märker man att många köper Naturpasset varje år, och ger sig ut för att hitta kontrollerna när det passar dem, och man har ju god tid på sig.

Du gör ju så mycket mer i Skogsluffarna. T ex kontakten med skolorna i närområdet som ordnar skolorientering.

Ja, jag är kontaktperson gentemot skolorna på Skarpnäcksfältet och hjälper till att lägga banor. Gymnastiklärarna tar kontakt när det är dags. Så ordnar de själva någon dag när dom t ex kan utgå från Brotorp och sköter orienteringen själva. Oftast är det högstadiet som får prova på.

Teknikträningarna på torsdagar är du också inblandad i?

Ja, där är jag med och sätter ut kontroller.. Det är ett samarbete mellan söderklubbarna, och en jättebra träning för de som har kommit lite längre och behöver träning på banor i en annan terräng än runt Brotorp.

Luffarligan vet jag att du gillar!

-Ja, det är orientering på onsdag förmiddagar runt om i länet, för de som är daglediga. Det är bra och ganska svåra banor. De flesta är ju

äldre, men även många yngre hittar dit, särskilt under pandemin, och det har fortsatt. Från klubben är det alltid några som är med. Men det skulle kunna vara fler. Det går oftast bra att ta sig till Luffarligan med allmänna kommunikationer.

En Skogsluffare som nästan alltid är med är Sten Bergstrand. Han är en stor förebild, och fyller 90 år nästa år. Han har redan anmält sig till O-ringen i Oskarshamn nästa sommar, i klassen H90, och där har vi nog chans att få en vinnare! Sten lägger upp sina lopp på Luffarligan på Livelox, vilket ganska många gör. Det lär man sig mycket av, att se hur andra gör sina vägval. Jag tycker vi borde bli bättre på det, att använda oss av Livelox och göra reklam för det. Kanske i Luffarkavlen?

Ditt värsta orienteringsminne?

Det var en tävling på Mörtsjökartan, när jag sprang bort mig redan på första kontrollen. Jag kom upp på fel berg och irrade runt, och det dröjde länge innan jag förstod att jag var fel. Jag vände om och gick tillbaka till målet utan att ha tagit ens den första kontrollen, det kändes inget vidare!

Vad önskar du för Skogsluffarna om tio år?

Tänk om vi kunde behålla ungdomarna ända upp i vuxen ålder, kanske en 20 % i alla fall, det vore väl ett mål! Orientering är ju faktiskt en sport för hela livet som man inte tröttnar på i första taget.

Vad ser du fram emot nästa år?

-Ösatträffen i Hälsingland i början av juni. Bo i tält med all inclusive och kulturevenemang på köpet samt fin orientering. Vi har blivit ett litet gäng skogsluffare som åker dit, och jag ser gärna att det blir fler. Sen har jag anmält mig till O-Ringen. Konceptet ser lovande ut med närhet till etapper, Oskarshamn och Östersjön

Men nu har jag just lagt ut inbjudan till Skinkloppet i Brotorp. Jag vann loppet tillsammans med Elis Östborg så då får man äran att arrangera!

/Britt-Marie Skog

Traditionella Luffarlopp

Skinkloppet

Skinkloppet och luciafirande i Brotorp är en gammal tradition i klubben och sker på söndagen i anslutning till Luciaadagen. Efter loppet bjuder klubben på risgrynsgröt och saffranskaka i stugan.

Söndagen den 10:e december gick årets skinklopp av stapeln. Skinkloppet är en mångårig tradition hos skogsluffarna. Mitt första lopp ägde rum i slutet av förra seklet, och jag har oftast varit med sen dess. I fjol inkasserade jag min första seger tillsammans med Elis, då H16.

Eftersom segrarens lön i detta fall är äran att få arrangera kommande års tävling föll det i år på min lott att arrangera. Elis vann både Handicaploppet och Skinkloppet 2022 och det hade blivit lite mycket för honom att arrangera bägge så nära inpå varandra.

Då på nittonhundralet när jag sprang mitt första lopp hade Folke Arvidsson satt ut lotter vid stenar i närheten av Brotorp. Sen blev det dragning i stugan och första pris var en julskinka. Jag vann inte skinkan den gången men fick i alla fall ett tröstpris.

Jag har återanvänt Folkes koncept men bytt ut lotter mot skärmar med kodbokstäver, man fick en poäng för varje hittad kontroll. Det fanns mer än 50 stenar redovisade på kartan men bara 15 kontroller var utsatta.

Eftersom det fanns gott om snö i skogen, tiden var begränsad och en annan uppgift skulle utföras samtidigt så var uppgiften inte så enkel.

Flest kontroller, 8 st. hittade patrullen med Charlotte och Dan. De vann också med 15 st. den andra deltävlingen där flest ord med friluftsanknytning skulle upptäckas, sammanlagt 23 poäng.

Tvåorna Håkan och Anna skrapade efter en omräkning ihop 17 poäng.

På tredje plats kom Simon och Sofia med 16 poäng.

På senare år har julskinkorna i samklang med den allmänna samhällsutvecklingen bytts ut mot marsipangrisar.

Kanske att loppet också kommer att byta namn så småningom.

Det var 23 startande i tävlingen och en rolig detalj är att det skilde ca 80 år mellan den yngsta och äldste deltagaren. Det är orientering det!

Grattis till segern Charlotte och Dan!

Vi ser både fram emot och bävar inför vad ni hittar på till nästa år.

/Lars Mongård, Foto: Britt-Marie Skog

På väg till start.

Årets vinnare av Skinkloppet, Charlotte och Dan.

Spännvidden är 80 år. Det är orientering det! Foto: Lars Mongård

Luciatåget i bakugnen.

U-seriefinalen

Ungdomsseriefinal på Nytorps gärde

Lördagen 16 september 2023 var en historisk dag för föreningen då rekordmånga skogsluffare, 88 st, deltog i finalen i ungdomsserien på Nytorps gärde. En bragd som ledde till att föreningen knep en total fjärdeplats. Bra kämpat alla luffare!

Lördag 16 september ägde finalen i ungdomsserien rum på ett soldränkt och uppvärmt Nytorps gärde. Totalt 26 föreningar deltog och där kampen mellan tredje, fjärde och femteplatsen inte var given.

Dagen bjöd på sol, värme och en hejdunderande fest. Luffarna hade strategiskt positionerat fana och bas i skuggan av träd och med förväntan i blicken fanns det flera luffare som var redo att fullgöra sina uppdrag.

Sjuåriga Vera Edberg sa att det kändes pirrigt. Den jämgamla kompisen Jackie Golhana Pohe höll med om att det skulle bli kul och att det var viktigt att hålla kartan rätt.

På väg till startfällan hade redan luffarna Emma Müller och Maja Qvarfordt båda sju år, gått i mål.

-”Roligaste med orientering är att få springa i skogen, det är så skönt” instämde båda.

Strax därefter så beträdde Vera Ottosson mållinjen,

-”Roligaste var att springa i mål, det var inget klurigt i banan.”

Ytterligare en luffare gick i mål, fyraåriga busluffaren. Ada Pålsson. Ada tyckte allra bäst om att stämpla vid kontrollerna.

Luffarna tog sig i mål en efter en och däribland 12-åriga Sixten Åstrand.

-”Jag är ganska nöjd. Det var roligt att det fanns så många fina platser vid kontrollerna”

På väg till starten träffade vi på John Lundberg och Elis Lindh som precis tagit sig i mål och var nöjda men trötta. Tage Lindqvist som ännu inte hade sprungit, var taggad inför loppet och ville hjälpa till med en bra placering för föreningen. Samtliga var överens om att det bästa med orientering är att vara med kompisar samtidigt som man motionerar.

Det var premiär för luffaren Harry Farzin Mothander att delta i ungdomsserien.

-”Det var inte svårt, bara roligt” framkom medan han fyllde på energireserverna med festis och popcorn.

Ett minne för livet blev det för alla luffare, stora som små, att avslutningsvis defilera med luffarflaggan som fjärde bästa orienteringsklubb i Stockholm. Hurra för oss!

/Elin Sundqvist

Well done! Juno Sandler får high five efter målgång! Foto: Michael Thulin.

Vera Ottosson i mål (se hennes bana här).
Foto: ElinSundqvist.

Karl Lindqvist och Erika Carlinger visar stolt upp diplommet!
Foto: Michael Thulin.

Skogsluffarna defilerar förbi med luffarflaggan. Foto: Michael Thulin.

Fixardag lördag 28 oktober i Brotorp

I ett par års tid har vi diskuterat och planerat för byte av staket runt Brotorp. Det gamla staketet hade börjat luta betänkligt, särskilt mot söder där det rinner rikligt med vatten i diket. Staketet byggdes under -80-talet av snickaren Birger Andersson, klubbmedlem. De gamla telefonstolparna som använts till att bära upp staketet hade börjat ruttna, så nu var det verkligen dags!

Skulle vi leja bort jobbet eller klara det själva? Skulle vi ha rödmålat staket som tidigare eller köpa färdiga impregnerade staketstolpar?

Åsikterna var många, men vi kunde så småningom enas om nuvarande lösningen, med nytt utseende. Lite smalare stolpar och tätare mellan stolparna. ”Det är bara hästarna som saknas”, sa Ulf Ranhed, och syftade på att denna typ av staket ofta används för att inhägna djur.

Men för länge sedan var det faktiskt får som betade på ängarna utanför Brotorp. Så det var väl inte helt fel tänkt.

Sagt och gjort! Det provborrades och provgrävdes av Petter Lind och Fredrik Palmgren som blev ansvariga för projektet. Fredrik beställde 200 m virke och ett 50-tal stolpar som kördes hem veckan innan. Erika Carlinger fick låna hem jordborr från jobbet. Upprop gjordes i Facebookgruppen att många starka armar behövdes på fixardagen.

Ett 20-tal medlemmar uppmärksammade uppropet och dagen D samlades vi vid 10-tiden. Det gamla staketet revs, de rödmålade ruttna telefonstolparna grävdes upp under stor möda. Gammalt virke kördes bort till ÄVC i Högdalen. Michael Thulin körde fyra vändor med skräp mm.

Och vid 17-tiden, hör och häpna, var det nya staketet på plats. Ett fantastiskt lagarbete; man byttes av, slet och drog, borrade, sågade och skruvade.

Ett välbehövligt avbrott blev lunchen, då hela gänget samlades i stugan, åt hemlagad laxlåda med pärontårta till dessert.

Förutom staketbytet hann vi också med att röja sly, borsta ur hängrännor och sopa omklädningsrummets tak.

Inte långt efter kom den första snön, så vi hade verkligen tur!

Ett STORT TACK, till alla som deltog!!!

/Britt-Marie Skog för Brotorpskommittén
Foto: Britt-Marie Skog

Den första snön på det nya staketet.

Så här kan vi inte ha det! Hugo Lind och Brotorpskatten Lo.

Portalen tas ner.

Fredrik och Ola slutför jobbet.

Välbehövlig paus i stugan.

Planeringsdagen

Planering inför 2024

Traditionsenligt hade vi en planeringsdag i november, där vi lade upp planer för 2024 års verksamhet. Denna gång höll vi till i Brotorp med närvaro av ett dusin Skogsluffare. Detta är en viktig dag i klubbens arbete, där vi lägger upp riktlinjer för den kommande verksamheten och bestämmer vad vi vill prioritera och vad vi i andra änden kanske får lov att avstå från utifrån de resurser som klubben har. Med resurser avser jag då ekonomi men framför allt personella resurser.

Stor barn -och ungdomsverksamhet

Klubben har under de senaste åren fått en allt tydligare profil mot barn- och ungdomsaktivitet. Detta är kanske inte så konstigt, då ca en tredjedel av klubbens medlemmar är 10 år eller yngre. Ett mål för Skogsluffarna är att lyckas behålla en större andel av dessa barn, så att vi på sikt får en aktiv junior- och seniorverksamhet.

Under 2022 klättrade klubben i U-serien och slutade bland de tio främsta klubbarna i distriktet. För 2023 är målsättningen att klättra ytterligare och bli bland de fem främsta klubbarna. Något förenklat kan

Ungdomarna prioriteras

Alla insatser är ju ideella, och vi får inse att vi här får lov att "rätta mun efter matsäcken". Insatserna ska också anpassas efter hur många aktiva orienterare vi har i olika åldersgrupper. Generellt kan dock sägas att vi kraftigt prioriterar ungdomsverksamheten. Jag ska inte trötta er läsare med att gå in på detaljer i vår planering, utan jag nöjer mig med att berätta om några väsentliga punkter.

Vi har just nu väldigt många barn med i verksamheten. En viktig fråga som avhandlades var hur vi får dessa att vilja fortsätta orientera och då även lämna den "trygga tillvaron kring Brotorp och intressera sig för att delta i distriktets olika tävlingar. Här tittade vi även på vilka tävlingar som ska prioriteras och diskuterade saker som gemensamma transporter för att locka ungdomar till intressanta tävlingar.

Arrangemang

Som alla orienteringsklubbar har vi varje år ansvar för att arrangera tävlingar inom distriktet.

Redan den 17 januari (lagom till att ni får tidningen i er hand) arrangerar vi en natttävling "Stockholm by night" i Skogen kring Brotorp och Flaten. Årets stora och personalkrävande tävlingar blir 10MILA i Nynäshamn den 4-5 maj och DM i medeldistans den 25 augusti nere på Muskö. Tillsammans med Järla och Ravinen arrangerar vi även ett ungdomsläger den 1-2 juni. När detta skrivs är platsen inte bestämd.

KM-tävlingar arrangerar vi i samarbete med Skarpnäck och Södertörn.

Vi väljer även att inte ge oss i kast med att arrangera tävlingar som Swimrun och Bagisloppet. Huruvida vi kan arrangera Brotorp Trailrun är avhängigt av om vi lyckas rekrytera ny tävlingsledare.

Våra ungdomar är vår framtid! Ivar, här på väg mot målet under Dala-Dubbeln 2022, får illustrera klubbens prioritet.

Samarbetsövning.

Planeringsdagen

Planering inför 2024

Café Brotorp

Klubbens största inkomstkälla är Café Brotorp. Här har vi lyckligtvis fått två nya caféansvariga, Emma Blom och Cecilia Silva. Planeringen är igång och här krävs insatser från föräldrar till barn i de olika ungdomsgrupperna. Dessa får räkna med att ställa upp någon lördag eller söndag under vintern för att bemanna caféet. Säsongen startar den första helgen i februari och pågår t o m första helgen i april.

Budkavlar

Klubben avser att kunna ställa upp med lag på 10MILA, 25-manna och "Natti-Natti". Dessutom kommer vi att försöka få ihop lag till Jukola-kavlen i Finland.

Kurser

Vi har många nya medlemmar, som inte så att säga vuxit upp med orienteringen utan som i många fall kommit in i klubben genom att deras barn börjat orientera. Det är angeläget att få dessa att sätta sig in i orienteringsvärld och att i bästa fall även själv kunna och vilja delta. Orientering anses med rätta att vara en familjesport, där människor i snart sagt alla åldrar deltar. I vår genomför vi en nybörjarkurs för vuxna. Den avses starta den 11 april och pågå under sex torsdagskvällar under våren. Den kommer att följas upp med en fortsättningskurs med planerad start 29 augusti.

Prova på

Under vår och höst kommer vi dessutom ha "Prova på" i Brotorp. Då kommer det under sammanlagt tio lördagar att finnas banor att gå eller springa och det finns även en instruktör, som hjälper nybörjare till rätta

En pigg 90-åring

Skogsluffarna bildades den 22 april 1934 och får nog sägas vara en ovanligt vital 90-åring. I helgen innan, lördag 20 april, avser vi att fira vår 90-åring med en fest. Planerna för detta har nyss börjat utvecklas. Vi satsar på ett klubbmästerskap i medeldistans följt av en gemensam middag. Tid och plats får vi återkomma till, när vi hunnit längre i vår planläggning.

Härlig lunch och samarbetsövning

Slutligen bör väl nämnas att deltagarna på planeringsdagen bjöds på en synnerligen god lunch som en cateringfirma levererade till oss. Efter lunch gjordes en samarbetsövning, då vi på Brittis uppmaning flyttade den nedtagna portalen till annan plats för renovering.

/Tommy Ljusenius

Foto:
Britt-Marie Skog

Tommy Ljusenius. Foto Michael Thulin.

Det här gick ju bra!

Orienterarnas "fikonspråk"

Testa dina kunskaper!

I nom orienteringen har man skapat ett internationellt kodspråk för att använda i de kontrollbeskrivningar som ges.

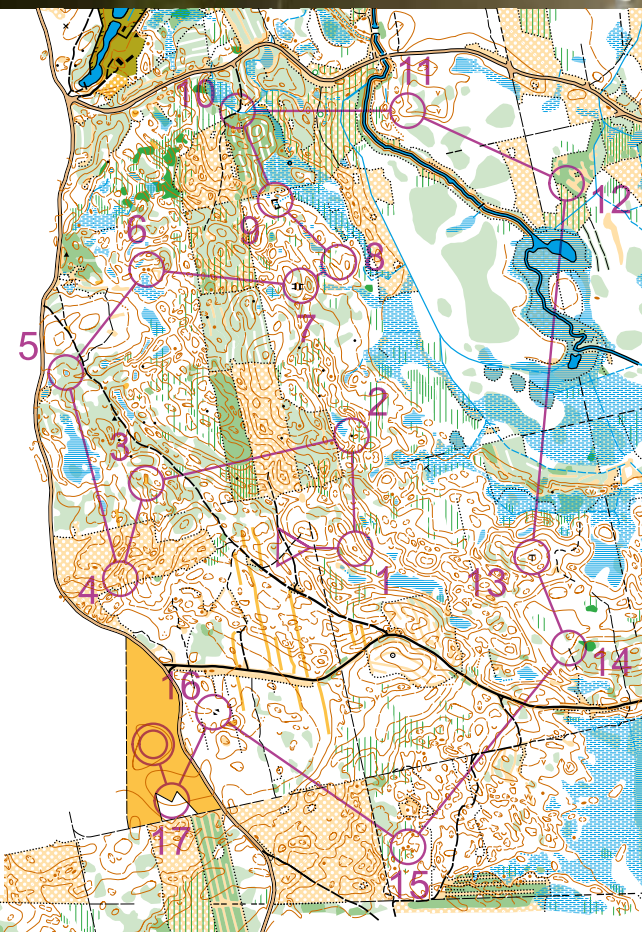
Kontrollbeskrivningens uppgift är att beskriva vilket kontrollföremål som avses. Det ska dessutom ange var kontrollen placeras: (vid, på, eller i kontrollföremålet) mer exakt än vad som framgår av kartan.

Med hjälp av kontrollkoden ska löparna kunna förvissa sig om att de kommit till rätt kontrollpunkt. Den ska kunna förstås oavsett vilket språk man talar. Här får du en översättningsövning, där du får översätta kodspråket till svenska. Kolla om du behärskar orienternas "fikonspråk".

Facit finner du längs ned på denna sida, upp och ned.

D21		5,9 km		
▷		↗	✕	
1	54	○		↑
2	55	← ▲	1,5	○
3	56	⊙		⊙
4	57	∇	2x2	
5	58	≡	4x5	
6	60	● ●		⊖
7	62	→ ≡	3,0	⊖
8	65	∩ ∪		⊖
9	67	↑ ≡	2,0	⊖
10	70	↗ wavy ✕		
11	72	⊢		⊖
12	74	⊙		⊖
13	75	⊥		⊖
14	76	↗		⊥
15	77	⊢ ●		⊖
16	78	⊠		⊖
17	79	◇		∇

130 m

Facit på övningen i kontrollbeskrivningar:

- D21 5 900 meter**
- Start: Stigkorsningen
- (54) Höjden, uppe på
 - (55) Västra stenen, 1,5 meter, södra sidan
 - (56) Gläntan, södra kanten
 - (57) Grävda gropen, 2x2 meter
 - (58) Sankmarken, 4x5 meter
 - (60) Mellan punkthöjderna
 - (62) Östra branten, 3 meter, fören
 - (65) Sänkan, flack, uppe i
 - (67) Norra branten, 2 meter, fören
 - (70) Stig- bäckkorsningen, vätska

- Till målet 130 meter fri löpning
- (72) Åsen, fören
 - (74) Gläntan, västra kanten
 - (75) Tornet, södra sidan
 - (76) Stigslutet
 - (77) Mellerta punkthöjden, norra fören
 - (78) Blockterrängen, östra kanten
 - (79) Öppen mark, södra hörnet

Vi hoppas att det gick bra för dig? Annars är det kanske dags att anmäla sig till vår nybörjarkurs som äger rum sex torsdagskvällar i vår med start den 11 april. Inbjudan finner du på sidan 21.

/Tommy Ljusenius

”En mytomspunnen invigningsrit för Skogsluffare”

Här följer en berättelse av Lars och Håkan, relativt nya medlemmar, om sin upplevelse av Blotet som alltid arrangeras sista lördagen i november, en uråldrig tradition i klubben.

Blotet är inte som andra orienteringstävlingar. Frågan är om det ens borde kallas för en tävling, för detta rör sig snarare om ett äventyr i dess rätta bemärkelse. Ursprunget till evenemanget är med anor från 1940-talet. Bara att få delta på den tiden var en utmaning i sig då inbjudan (som man inte fick tala högt om) enbart gick till ett fåtal utvalda män i klubben. Dessutom var man tvungen att ”sitta på kontroll” det första året och passa upp på redan ”inblotade” deltagare innan man blev upptagen i gemenskapen. Idag är tävlingen öppen för alla medlemmar över 18 år, oavsett kön, och det är (nästan) inga inslag av pennialism kvar.

En kryptisk inbjudan

Typiskt börjar det hela med en kryptisk inbjudan där startplatsen är höljd i dunkel. Väl på plats får man en karta, men detta är inte din vanliga orienteringskarta. Kartan kan till exempel vara i form av en ölburk, en kub eller varför inte en julkalender med luckor. Bli inte heller förvånad om kartan inte stämmer överens med verkligheten eller att information saknas. Efter flera timmars kämpande i pannlampans sken, där vissa av kontrollerna kan bjuda på saker som ärtsoppa och punsch eller varm glögg, så går man i mål i Brotorp och där väntas öl, bastu, middag, en mytomspunnen invigningsrit för Skogsluffare sånger och en fantastisk gemenskap. Mellanbanan var inte lika knepig med det visade sig att en kontroll just vid Nackamäster-erna var svår. På kartan fanns tre master men det var ju en för mycket.

Vårt andra blot

Vi är två relativt nytillkomna medlemmar som kommit med i klubben tack vare våra barn. I år sprang vi vårt andra blot tillsammans och vi fortsätter att fascineras av denna tävling. Första gången vi sprang var 2022 och då ramades tävlingen in av ett ordentligt snöfall. Förutom en tekniskt svår orientering som innehöll både en felaktigt placerad

Nacka-mast och delvis spegelvända kartor så låg det ca 30 cm snö överallt, så det kändes som ett smärre mirakel att vi hittade några kontroller alls. Den gången räddades vi av lokalkunskap (oöverträffat när vanliga orienteringskunskaper saknas) och att sista delen av banan vänligt nog var snitslad med reflexer. När vi till slut gick i mål var vi oerhört stolta över att ha lyckats hitta alla kontroller, men det skulle visa sig att i Blotet spelar sådana detaljer mindre roll för resultatet...

Bättre förberedda denna gång

Med upplevelsen från 2022 i minnet var det en självklarhet att vi skulle springa även 2023. Denna gång var vi bättre förberedda; vi hade gått kurser, sprungit ”veckans bana” flera gånger och som tur är vi bägge två gamla söderbor (återigen: lokalkänedom är kanske inte orientering på riktigt, men ovärderligt på Blotet). Så det var med tillförsikt vi ställde oss på startlinjen denna gång. När vi till slut ropades fram och fick ”kartan” sjönk självförtroendet igen som en sten. Vad var detta? Små urklippta bitar av en stadskarta i hopplös skala. Men nog var det södermalm i alla fall? Sakta men säkert kämpade vi oss fram genom de tre delmomenten. Lugnt och metodiskt tog vi ut kompassriktningar, backade tillbaka när det blev fel och lyckades faktiskt även i år hitta alla kontroller, trots att arrangörerna tagit bort det mesta från kartorna.

Ett gemensamt äventyr

Lika bra som det känts före start och under loppet, lika knäckande var det att höra att ett annat mer orienteringskunnigt lag sprungit i runda slängar 5 km kortare väg än vi gjort. Möjligen hade de inte startat gps:en precis vid starten, men det står ändå klart att det finns en del kvar för oss att lära. Men i bastun efter loppet spelar sådant mindre roll. Blotet är, precis som vi skrev i inledningen, mindre av en tävling och mer av ett gemensamt äventyr. Och för oss som kommer utifrån har det också blivit ett fantastiskt sätt att få upptäcka och ta del av klubbens gemenskap och traditioner. Vi vill därför uppmuntra alla medlemmar, nya som gamla, att ställa sig på startlinjen för Blotet 2024 - vart den än må vara.

/Lars Högberg och Håkan MacLean

Lars vid Ulvsjön. Foto Håkan MacLean.

Britt-Marie och Christer vid Söderbysjön, där det bjuds på glögg o pepparkakor. Foto Lars Mongård.

Kontroll vid Fåfången. Foto Håkan MacLean.

Fortsättningskurs för vuxna efter ny modell

Det har blivit så i några år att klubben kört en nybörjarkurs för vuxna på våren och följt upp den med en fortsättningskurs på hösten. I år hade detta sina komplikationer. Majoriteten av deltagarna var nämligen ungdomsledare, och då var det svårt att köra teori på torsdagskvällar och praktik på lördagsförmiddagar.

På lördagarna var nämligen merparten av de 14 deltagarna upptagna som ledare i sina ungdomsgrupper. Detta innebar att risken fanns att det skulle bli för mycket "torrsim" med teorier och kartstudier och för lite praktik i och med att kvällarna blev mörka, när kursen skulle genomföras 6 torsdagskvällar. Det försökte vi medvetet att motverka. Vi startade tidigare än vi brukade på kvällarna, och dessutom vågade vi oss på att sista torsdagen lägga in en nattorientering. Trots att någon stulit första kontrollen fortsatte man att springa och alla fann resten av kontrollerna och kom tillbaka inom stipulerad tid båda glada och lite stolta.

Sedan blev det, soppa, mackor och fika och ett härligt eftersnack.

Målet-röd nivå

Jag blev både imponerad av och förtjust i våra elever! Alla var väldigt positiva och trevliga och dessutom mycket läroaktiga. Kursen var avsedd att lära upp sig till det vi kallar röd nivå, där man ska kunna lämna stigsystemen och bege sig ut i "läskiga skogen".

Det innebär bland annat att man måste kunna läsa kurvbild, alltså kunna översätta höjdformationer från kartan till verkligheten och tvärtom. Det tränade vi idogt på i skymningsljuset, och alla lärde sig detta tämligen väl.

Den här gången hade jag med mig Michael Thulin som assisterande lärare. Kursutvärderingen visar att det uppskattades. Vi kunde då diskutera taktik och vägval i mindre grupper och Michael sprang även ut till skogs för att finnas till hands om någon försvann i tangentens riktning och för att ta bilder förstås.

Avslutning på 25-manna

Som final i kursen fick deltagarna möjlighet att fara ut till Lida friluftsgård den 7 oktober då 25-mannakavlen gick av stapeln med närmare 7000 löpare i närmare 300 lag. Det var en storslagen upplevelse enligt flera vittnesbörd! Dessutom deltog man och sprang en "öppen bana" i samma tävlingsterräng. Ja, ett par av deltagarna var t o m uttagna till löpare i ett av våra två budkavlelag.

Kursutvärdering

Vi lät deltagarna göra en kursvärdering. Den ger vid handen att man generellt var mycket nöjd med kursen och med oss lärare. Flera påtalade att de uppskattade att det var mycket praktik och att de kunde diskutera taktik och vägval i mindre grupper med erfarna orienterare. Jag tror att vi funnit en modell, som gör att vi utan att rodna vågar rekommendera flera vuxna, t ex föräldrar, att delta i nästa fortsättningskurs efter sommaren.

/Tommy Ljusenius, Foto: Michael Thulin.

Nybörjarkurs 2024

Nybörjarkurs för vuxna i vår!

Den här kursen är speciellt framtagen för dig som är förälder till ett orienterande barn eller ungdom. Kursen kommer att göra det lättare för dig att stötta ditt barn och ni kommer att kunna ha det väldigt roligt mer era nya kunskaper...

Skogsluffarna arrangerar en nybörjarkurs för föräldrar till våra barn och ungdomar och andra vuxna. Kursen består av såväl teori som praktik och genomförs i Brotorp och kringliggande terräng. Kursen är av grundläggande karaktär. Vi lär ut hur kartan är uppbyggd och hur man använder kompassen. Vi övar ute i skogen på att "översätta" kartan till verkligheten och tvärtom. Deltagarna får även prova på att springa/gå lätta banor (vit nivå och gul nivå).

Eftersom en del föräldrar är upptagna med ungdomsträning på lördagarna, förlägger vi hela kursen till torsdagskvällar. En förutsättning för att kursen ska genomföras är att vi får minst 8 anmälda. Vid mera än 14 anmälda prioriteras de som är aktiva som ungdomsledare i klubben.

Kursen genomförs följande torsdagar mellan kl 18:15 och 20:15

Den 11, 18 och 25 april. Den 2, 16 och 23 maj.

På teorikvällarna ingår soppa och smörgåsar. Efter praktiska övningar i skogen bjuds på fika.

Kursledare blir Tommy Ljusenius och Michael Thulin.

Kursavgift: 400 kr som inkluderar kursbok, kartor, mat och fika. Kursavgiften erläggs vid kursstarten. De som är aktiva ungdomsledare erhåller kursen utan kostnad.

Anmälan: Sista anmälningdag onsdagen den 3 april.

Vill du fråga något kan du ringa:

Tommy Ljusenius, tfn 073-3727654

Välkomna!

Skogsluffarnas OK

Olympiadagen

Orientering på Stockholm Stadion

Under pandemin så blev framför allt barn och ungdomar sämre på att röra på sig. Sveriges Olympiska kommitté, SOK, har tagit fasta på detta tillsammans att man givetvis vill lyfta fram olympiaidrotterna. SOK har därför under året arrangerat Olympiadagar på olika ställen runt om i Sverige. Orientering i form av Labyrintorientering var en av idrotterna som var med och visade upp sig.

I mitten på september så kom Olympiadagarna till Stockholm Stadion. På fredagen hade mellan- och högstadielklasser fått ansöka om att vara med och pröva på de olika idrotterna. Av de över 1 000 klasser som ansökt så var det bara några 10-tal som blev utvalda. På lördagen så var det Öppet Hus på Stadion och vem som helst fick pröva alla de idrotter som bjöds på inklusive Labyrintorientering.

Av de idrotter som visade upp sig på Stadion under Olympiadagarna var Labyrinten en av de absolut mest populära! Förutom alla 100-tals intresserade ungdomar som testade Labyrinten så fick vi också besök av friidrottaren Johan Wissman. Johan är olympier och är rekordinnehavare på 200 och 400 m.

Labyrintorienteringen på Olympiadagen arrangerades av Dalaportens OL och Skogsluffarna med ekonomisk support från Svenska Orienteringsförbundet.

Vän av ordning kanske frågar sig hur orientering och olympisk idrott hänger ihop. Sedan 1977 så är orientering en av Internationella Olympiska Kommittén erkänd idrott vilket är ett första steg på vägen att bli en olympisk idrott.

Text och foto: Michael Thulin

Full fart i labyrinten.

Alexander serverar intresserade ungdomar!

Johan Wissman testar labyrinten.

Traditionella Luffarlopp

Handikapploppet

Söndagen 29 oktober, i strålande solen som sig bör, var det dags för årets klurigaste och kanske roligaste (och ofta det mest frustrerande) Skogsluffarlopp – nämligen Handikapploppet. Fjölårets segrare Elis Östborg la en inte alltför komplicerad bana med start runt Klisättra ängar och upp runt Ulvsjön.

Men det är ju inte själva orienteringen som är grejen med Handikapploppet utan det faktum att kontrollen kan finnas var som helst inom kontrollringen, och består av en pytteliten röd platta med en bokstav på.

Den kan endast hittas om orienteraren i fråga lyckas lösa ut gåtan som följer med varje kontroll, men oftast hjälper det bara halvvägs. Sen är resten ett ihärdigt, tålmodigt och/eller irriterat letande.

Gåtorna i årets version av loppet höll blandad svårighetsgrad. Jag, som gick ut som klar etta (alltså först ut, eftersom den som räknas som sämst startar först) fastnade redan vid gåtan vid kontroll två: "Herrlands-laget i fotbolls tidigare lagkapten". Absolut ingen aning alls. Visade sig vara något med gran, tror jag. Oklart. Jag fick hjälp.

En gång skulle jag gå in i väggen. Den fick jag ge upp. Men den feta bocken under bron tog jag snabbt.

På det stora hela, men sina dippar och lyckoträffar, var Handikapploppet som vanligt ett väldigt roligt lopp. Lagom lekfullt men absolut inte utan tävlingsnerver.

Elis har genomgång inför loppet.

Vann gjord Petter Lind, som därmed är den som ska stå för klurigheterna i nästa lopp. Skriv redan nu in söndag 29 oktober i almanackan. För då blir det revansch!

/Charlotte Pruth
Foto: Britt-Marie Skog

På målgångsbordet står priset, vandringskåten till bredden fylld med godis. Petter Lind, vinnare berättar om sitt lopp.

Johanna Dahlin har fått kartan och är beredd att starta. Hugo Lind hejar.

Café Brotorp öppet 3 februari – 7 april

Café Brotorp öppnar helgen 3-4 februari och avslutas 6-7 april.

Öppettider: 11.00 -16.00.

Det blir fortsatt utomhusservering, med möjlighet att gå in och värma sig i "Värmestugan", dvs Herrarnas omklädningrum.

Cafévårdar är huvudsakligen föräldrar och barn/ungdomar från vår stora barn och ungdomsverksamhet.

Andra vuxna medlemmar behövs också som vårdar, särskilt sportlovshelgerna, då många barnfamiljer är bortresta

Under sportlovet har "Gammelluffarna" ansvaret för att hålla öppet vardagar och då brukar vi ha program med fågelskådning och möjlighet att bl a tillverka fågelholkar.

Cafégruppen som ansvarar för bl a bemanningen är Emma Blom och Cecilia Silva, med stöd av den tidigare cafégruppen.

Vinterpasset kommer att finnas till försäljning till en kostnad av 50:- Det är ett 20-tal kontroller som sitter ute under februari-mars. Hittar man alla kontrollerna finns chans att vinna ett Naturpass.

Naturpasspremiären är i år lördag 6 april och "Busluffarna" startar också sina aktiviteter denna dag, dvs Café Brotorps sista helg.

Så varmt välkomna till Café Brotorp! Våfflor och goda smörgåsar väntar...

Text och foto: Britt-Marie Skog
Brotorpskommittén

Busluffarna har premiär lördag 6 april.

Sportlovsöppet i Brotorp!

Vi som är daglediga håller Café Brotorp öppet sportlovsveckan.

Så är du hemma, ta en tur till Brotorp!

/Britt-Marie Skog

Årsmöte, Höstträff och Våryra

ÅRSMÖTE

MÅNDAG 11 MARS

Klubben bjuder in till Årsmöte
Måndag 11 mars i Skarpnäckskyrkan.

- Fika med smörgås och semla från 18.00.
- Innan mötet som börjar 18.30 delas
- Gammeluffarnas pris ut, liksom priset "Tonys Minne."

Kallelse till mötet kommer i god tid att skickas till
samtliga medlemmar.

Välkomna!

HÖSTTRÄFF och VÅRYRA

Ett par gånger om året bjuder klubben in luffartjejer till Höstträff och Våryra.

Vi träffas ett par timmar, med möjlighet att springa valfri bana, basta och sedan
inta måltid i stugan.

Det brukar vara mellan 20-30 tjejer mellan 10-75 år som deltar, alla är välkomna.

Klubben bjuder in till Våryra onsdag 17 april. Boka in redan nu!

/Brittis

Blåsippor bakom omklädningsbyggnaden.
Foto: Britt-Marie Skog

Pippi Långstrump satt vid "Överraskningskontrollen" vid
höstträffen 6 september. Ett 20-tal tjejer deltog. Foto: Britt-Marie Skog.

Brotorp Trailrun 17 september

Ruben Hård, vinnare på 13 km. Foto: Michael Thulin.

De yngsta sprang 2 km. Foto: Hanna Åstrand.

Skogsluffarna ordnar inte bara orienteringstävlingar utan i september även en trailloppningstävling i vår hemmaskog. Loppet är nog Stockholms mysigaste löptävling och i år hade vi för första gången en barnbana på ca 2 km, en 6 km bana, en 13 km och en 25 km som tog löparna ända ut till havet i Erstavik.

Barnbanan gick genom tuff terräng och små ben gjorde det riktigt bra. Alla barn som sprang banan fick en fin skogsluffarmedalj.

Många av våra Skogsluffarbarn ställde upp i 6 km loppet och drog igång med en väldans fart, flera av dem kom bland topp 10. Vår egen Ruben Hård vann 13 km banan. Totalt var det över 250 deltagare. Efter målgång bjöd Brittis och gänget på soppa och våfflor.

Detta lopp hade inte varit möjligt utan alla som ställde upp och snitslade, väfflade, och allt runt omkring. Petter drog ett jättelass med planerande och inlussning av mig och Lina. Andreas gjorde ett toppenjobb som speaker. Så tusen tack alla som sprang och som ordnade med loppet!

Tävlingsledningen (Hanna, Lina och Petter)
gm
Hanna Åstrand

Smarriga våfflor efter loppet. Foto: Hanna Åstrand.

Dala-Dubbeln

Delad glädje, dubbel glädje

I mitten av oktober åkte fyra minibussar med Skogsluffare upp till Falun för att vara med i ungdomstävlingen Daladubbeln.

En väldigt rolig tävling där man första dagen springer stafett i par och andra dagen patrull i ultralång distans. Dessutom är det utklädnad dag två. Det var väldigt festligt att kolla på alla barn som klätt sig i diverse kostymer.

Det var bland annat Barbies, affärsmän, bajamajor, smurfar, grönsaker, Titanic och isberget och min favorit flipp-flopp-tofflor. Att de som var utklädda dessutom var par gjorde det hela ännu roligare.

Vi Skogsluffare bodde på den stora skolan Kristinegymnasiet i två egna klassrum. Efter tävlingen på lördagen var det bowling och shuffleboard i centrala Falun.

Vi vuxna var rätt trötta efter men barnen hann med att både leka skola och kurragömma när vi kom tillbaka från stan.

Hoppas vi är minst lika många som åker nästa år!

Text och foto: Hanna Åstrand

Alfred och Sami som norrländska grönsaker.

Bowling i Falun.

Vilgot väntar på Elsa vid växling. Paret slutade totalt 11 av 80 par.

Affärsmännen Arvid och Edgar besöker skogen.

Avsändare:
Skogsluffarnas OK - Orientering
C/o Öberg, Brövaktarvägen 13
14173 Segeltorp

PP Sverige, Port Payé

Häftig orienteringsträning i tuff snöstorm!

En fokuserad Arthur (t hö), tar tåten före Simon och Simons mamma Sofia. Foto: Charlotte Pruth

Skogsluffarnas orienteringsklubb